

SKATTESTRAFFLAGEN

Delvis frikänd

Åklagaren har yrkat ansvar å köpmannen Carl Uno Andersson, Sthlm, under påstående, att Andersson i sina åren 1943 och 1944 här i staden avlämnade självdeklarationer underlåtit att såsom inkomst upptaga intäkter, år 1943 om sammanlagt 10.886 kronor och år 1944 om sammanlagt 3.391 kronor ävensom för ettvarvt av sagda år obehörigen verkställt avdrag för försäkringspremier med 313 kronor, att Andersson handlat, ifråga om 1943 års deklaration mot bättre vetande och ifråga om 1944 års deklaration uppsåtligen samt att Anderssons ifrågavarande förfaranden varit ägnade att leda, ifråga om 1943 års deklaration till för låg taxering och ifråga om 1944 års deklaration till för låg skatt.

Andersson har bestritt åklagarens talan samt anført: Ifråga om 1943 års deklaration hade Andersson icke handlat mot bättre vetande. Däremot medgaves, att han beträffande sagda deklaration gjort sig skyldig till grov vårdslöshet. Vad härefter anginge 1944 års deklaration bestredes, att Anderssons underlåtenhet att upptaga det av åklagaren angivna inkomstbeloppet ävensom hans åtgärd att verkställa avdraget för försäkringspremier lett till för låg skatt. Han hade haft förlust i annan del av sin rörelse med 3.858 kronor, och denna förlust hade ock av prövningsnämnden beaktats vid hans taxering för beskattningsåret 1943.

Åklagaren har till bemötande av vad Andersson invänt anført, att Andersson genom beslut av prövnings-

utdelade belopp sker till arbetstägarna skall, änskönt fråga är om semesterersättning, löneavdrag för skatt verkställas.

nämnden den 18 oktober 1944 taxerats, förutom för det inkomstbelopp, som avses med åklagarens talan, jämväl för provisioner för år 1943, vilka bokförts såsom intäkt för år 1944, om 8.100 kronor, varjämte han förvägrats avdrag för olika utgifter om sammanlagt 1.058 kronor.

Anderssons underlåtenhet att i 1943 års deklaration såsom inkomst upptaga det belopp, som avses med åklagarens talan, och att verkställa förenämnda avdrag hava varit ägnade att leda till för låg taxering. Däremot kan så icke anses vara fallet med det förfarande ifråga om 1944 års deklaration, som avses med åklagarens talan.

De oriktiga uppgifterna i 1943 års deklaration måste anses lämnade mot bättre vetande.

Det belopp, som skall läggas till grund för bestämmande av böter beträffande 1943 års deklaration, utgör 4.142 kronor 60 öre.

Rådhusrätten prövar förty rättvist döma Andersson med avseende å 1943 års deklaration för vad honom ligger till last ifråga om sagda deklaration att till kronan böta 10.000 kronor, varemot åklagarens talan i vad den avser 1944 års deklaration av rådhusrätten lämnas utan bifall.

Upptäckt trots flyttning

Åklagaren har yrkat ansvar å kallskänkan Margit Elvy Gustavsson, Stockholm, för vårdslös deklaration, bestående däri, att Gustavsson i en den 15 februari 1950 dagtecknad, till vederbörande myndighet ingiven självdeklaration av grov oaktsamhet underlåtit att upptaga av henne under år 1949 från Gästgivaregården i Sjöbo uppburen inkomst om 1.650 kronor, vilken oriktiga uppgift varit ägnad att leda till för låg skatt.

Gustavsson har erkänt, att hon av

slarv i sin ifrågavarande deklARATION underlåtit att upptaga av henne år 1949 uppburen inkomst om 1.650 kronor men förnekat, att hennes handlande innefattat grov oaktsamhet.

Rådhusrätten finner, att Gustavsson genom sin underlåtenhet förfarit med grov oaktsamhet. Gustavssons ifrågavarande förfarande har varit ägnat att leda till för låg skatt. Det belopp, som skall läggas till grund för bestämmande av böter enligt skattestrafflagen, utgör 340 kronor 60 öre.

Rådhusrätten dömer Gustavsson jämlikt 2 § skattestrafflagen för vårdslös deklARATION att till Kronan böta trehundra femtio kronor.

Montör undanhöll 1300 kr.

Åklagaren har yrkat ansvar å bilmontören Bo Greger Hall, Stockholm, för vårdslös deklARATION bestående däri att Hall i en den 1 februari 1950 dagtecknad, till vederbörande myndighet ingiven självdeklARATION av grov oaktsamhet underlåtit att upptaga av honom under år 1949 från Aktiebolaget Stockholms Bilservice uppburen inkomst om 1.337 kronor, vilken oriktiga uppgift varit ägnad att leda till för låg skatt.

Hall, som uteblivit från huvudförhandlingen, har under förundersökningen erkänt, att han av oaktsamhet i sin ifrågavarande deklARATION underlåtit att upptaga av honom under år 1949 uppburen inkomst om 1.337 kronor.

Rådhusrätten finner, att Hall genom sin underlåtenhet förfarit med grov oaktsamhet. Hans ifrågavarande

förfarande har varit ägnat att leda till för låg skatt. Det belopp, som skall läggas till grund för bestämmande av böter enligt skattestrafflagen, utgör 355 kronor 40 öre.

Rådhusrätten dömer Hall jämlikt 2 § skattestrafflagen för vårdslös deklARATION att till Kronan böta fyra hundratjugofem kronor.

Dyrt "glömma" även mindre belopp

Åklagaren har yrkat ansvar å representanten Torsten Gösta Gunnar Hellborg, Stockholm, för vårdslös deklARATION, bestående däri att Hellborg i en den 14 februari 1950 dagtecknad, till vederbörande myndighet ingiven självdeklARATION av grov oaktsamhet underlåtit att upptaga av honom under år 1949 från Nordisk Maskin- & Motorindustri uppburen inkomst om 475 kronor, vilken oriktiga uppgift varit ägnad att leda till för låg skatt.

Hellborg har erkänt, att han av glömska i sin ifrågavarande deklARATION underlåtit att upptaga av honom under år 1949 uppburen inkomst om 475 kronor men förnekat, att hans handlande innefattat grov oaktsamhet.

Rådhusrätten finner, att Hellborg genom sin underlåtenhet förfarit med grov oaktsamhet. Hellborgs ifrågavarande förfarande har varit ägnat att leda till för låg skatt. Det belopp, som skall läggas till grund för bestämmande av böter enligt skattestrafflagen utgör 131 kronor 60 öre.

Rådhusrätten dömer Hellborg jämlikt 2 § skattestrafflagen för vårdslös deklARATION att till Kronan böta etthundra femtio kronor.